ÑAPA. - (ZATERDAG 5 MEI 1979), P. 5

Poeziedebuut van Carla van Leeuwen

Tussen leven en leven

Het is opvallend dat tegenwoordig veel poezie ofwel expliciet kritiek tegen de maatschappij, ofwel onvrede met het leven, d.w.z. impliciet kritiek tegen de maatschappij, inhoudt.

Men (de kritici) gaat zelfs zover als norm voor goede poezie in ieder geval te stellen dat er kritiek moet zijn op de maatschappij. Zo werd enkele jaren geleden als kritiek op de oudere generatie Antilliaanse dichters tijdens een studiedag van de 'Asosashon di Eskritor Antiano' naar voren gebracht dat die dichters niet geengageerd zouden zijn. En onlangs werd naar aanleiding van het optreden van een Antilliaanse dichteres opgemerkt: 'Wanneer stapt ze nou eens af van het onderwerp 'jeugd' en komt ze ook eens met kritische poezie? 'Dit zijn allemaal tekenen die er op wijzen wat het algemene gevoelen is van deze tijd en welke verwachtingen men heeft van dichters.

De bundel van Carla van Leeuwen valt in de kategorie dichtwerken die impliciete kritiek op de samenleving vertegenwoordigen. Zonder ook maar ooit woorden als 'politiek', 'armoede', 'haat', 'strijd' en 'uitbuiting' e.d. te laten vallen wordt onverbiddelijk afgerekend met de maatschappij waarin liefde - het enige wat belangrijk is - onmogelijk is of onmogelijk gemaakt wordt. De strijdlust, de noodzaak tot strijden om zo'n maatschappij te verwezenlijken ontbreekt hier. We zouden kunnen spreken van acceptatie van de situatie, van een zekere noodlotsgedachte. Dat blijkt al heel duidelijk uit de titel van de bundel, een simpel voegwoord, dat echter het begin inluidt van een verklaring die er op neerkomt dat het leven het heen en weer slingeren is tussen de 'harde realiteit' en 'luchtbelfantasieen en sprookjeskastelen' (Wakker worden).

Verder duiden de titels van enkele gedichten op de aanvaarding van de werkelijkheid zoals die is: 'If I could', 'If you only knew', 'Twijfel', 'Ik ben bang' en 'Silver dreams' bijvoorbeeld.

De enige mogelijkheid de ideale werkelijkheid te realiseren is de droom, is de fantasie. Deze bundel is er vol van en omdat hoe dan ook het besef er is dat leven toch niet uitsluitend kan betekenen het vertoeven in de droom en de fantasiewereld is er ook angst, de angst nergens meer bij te behoren. Ondanks de ogenschijnlijk zeer rationele beslissing blootsvoets te lopen i.p.v. de schoenen van volwassenen, die niet passen, aan te trekken (Mijn kinderschoenen). Die beslissing drijft slechts naar de droom, naar Angel Sleep,

Carla van Leeuwen

de herinnering, een wereld die nevelig is van hopen (?), illusies en idealen (Ik ben bang).

Wat betreft de keuze van de taal - Engels, Nederlands - het toepassen van zekere technieken is er nog duidelijk sprake van onzekerheid, een zoeken naar eigen vorm. De idee in de gedichten is echter overduidelijk; op een direkte wijze wordt die idee tot uitdrukking gebracht, vrijwel nergens verhuld achter woorden en beelden.

ENRIQUE MULLER

Because.
Carla van Leeuwen.
Curacao 1979.